

en Dieu, la Prière, l'Oraison dominicale, la Reconnaissance, les Devoirs des enfans envers leurs parens, les Devoirs particuliers envers le prochain dans nos diverses relations avec lui, les Devoirs généraux envers le prochain et les vices que la charité condamne, les Vertus qui composent la charité, les Devoirs envers nous même.

Een derde deel behandelt: les Institutions religieuses. Het eerste hoofdstuk behandelt: le culte public; het tweede: le Saint Bap-tême; het derde: la Sainte Cène.

Alles bij elkander heeft Brodier er wel naar gestreefd zijn leerlingen een respectabel blok dogmatiek en ethiek bij te brengen, bij de behandeling waarvan ook de kerkgeschiedenis niet werd geschuwd. Naar de strekking vertoonde dit onderwijs sterk de geest van de eeuw. Toen Brodier naar Nederland kwam was het stempel van de volijverige Jurieu, welke een laatste opflukking vertoonde in de agitatie tegen de Haagse predikant Saurin, geheel gedooft en de Waalse kerk getreden in het stadium, waarvan Vinet getuigt, dat de geest van weldadigheid de overhand verkreeg en de leer bijzaak werd.¹⁾

Het overzicht van de inhoud van ons catechetisch geschrift toont reeds het ruime aandeel, dat la charité in de leer van Brodier had. Tevens blijkt echter uit zijn werk de wassende invloed van het rationalisme. In de Introduction leren wij, dat: nous acquérons nos connoissances religieuses par la Raison et par la Bible. Uit la Raison putten wij la Religion naturelle. La Raison est la faculté que Dieu nous a donné (sic) de penser et de réfléchir. Elle nous fait conclure que toutes les oeuvres de la nature sont faites de Dieu. Het hoofdstuk over de bijbel verklaart, dat de historische boeken van het Oude Testament zijn geschreven „par des personnes intègres” en Moïse „a tous les caractère (sic) d'un écrivain digne de foi”. Van Marcus en Lucas wordt verklaard: Rien ne nous otorise (sic) à les soupçonner qu' ils se sont concentré (sic) pour écrire une histoire fabuleuse et tromper ainsi la postérité car ils ont chacun tous les caractère (sic) d'historiens véridiques.

Mathieu was wel ver afgekomen van het eenvoudige sterke geloof van zijn vaderen. Vergeten wij niet, dat hij als jonge man zijn

1) A. R. Vinet, Histoire de la prédication au dix-septième siècle. Vg. over één en ander L. Bresson, Het innerlijke leven, de ontwikkeling en invloed der Waalsche Kerk, in Rotterdam in den loop der eeuwen.